

28. navadna nedelja B

*Molil sem in dana mi je bila preudarnost,
klical sem in name je prišel duh modrosti.
(Mdr 7,7)*

Prvo berilo

Modrost 7,7-11

Molil sem in dana mi je bila preudarnost, klical sem in name je prišel duh modrosti. Bolj sem jo cenil kakor žezla in prestole, v primerjavi z njo sem imel bogastvo za prazen nič. Niti z neprecenljivim draguljem je nisem primerjal, saj je v njenih očeh vse zlato le kupček peska in srebro se v primeri z njo šteje za blato. Bolj kot zdravje in lepo postavo sem jo vzljubil; sklenil sem, da jo bom raje imel kakor luč, ker njen plamen ne pozna pojemanja. Hkrati z njo so prišle k meni vse dobrine, po njenih rokah neizmerno bogastvo.

Drugo berilo

Hebrejcem 4,12-13

Božja beseda je živa in dejavna, ostrejša kakor vsak dvorezen meč in zareže do ločitve duše in duha, sklepov in mozga ter presoja vzgibe in misli srca. Ni je namreč stvari, ki bi bila Bogu nevidna. Pred njegovimi očmi je vse razgaljeno in odkrito. Njemu bomo dajali odgovor.

Evangelij

Marko 10,17-27

Ko se je tisti čas Jezus odpravljaj na pot, je nekdo pritekel, padel pred njim na kolena in ga vprašal: "Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom deležen večnega življenja?" Jezus mu je odvrnil: "Kaj mi praviš, da sem dober?! Nihče ni dober razen enega, Boga! Zapovedi poznaš: Ne ubijaj! Ne prešuštvuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Ne goljufaj! Spoštuj očeta in mater!" Rekel mu je: "Učitelj, vse to sem izpolnjeval že od svoje mladosti." Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu dejal: "Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!" Ta beseda ga je potrla in je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje.

Tedaj se je Jezus ozrl okrog in rekel svojim učencem: "Kako težko bodo tisti, ki imajo premoženje, prišli v Božje kraljestvo!" Učenci so se čudili njegovim

besedam. In Jezus je vnovič spregovoril: "Otroci, kako težko je priti v Božje kraljestvo! Laže gre kamela skozi šivankino uho, kakor pride bogataš v Božje kraljestvo." Ti pa so še bolj strmeli in govorili med seboj: "Kdo se potem more rešiti?" Jezus se je ozrl vanje in rekel: "Pri ljudeh je to nemogoče, ne pa pri Bogu, kajti pri Bogu je vse mogoče."

V razmislek

Nan-Ina, japonskega učitelja je obiskal profesor, ki ga je želel vprašati o zenu. Nan-In mu je postregel čaj. Do vrha je natočil skodelico svojega gosta in nato nalival še naprej. Profesor je opazoval, kako je teklo preko skodelice in se ni mogel več zadrževati: "Saj je že polna! Saj ne gre nič več vanjo!" "Tako kot ta skodelica", je rekel Nan-In, "si ti poln svojih lastnih prepričanj. Kako naj te naučim, kaj je zen, če pred tem nisi izpraznil svoje glave?" Nekaj podobnega nam danes pove Jezus: "Prodaj, kar imaš, ... nato pridi in hodi za menoj!" "Prodaj, kar imaš..." – iz odziva na to zahtevo vidimo, da je moral Jezus reči nekaj zelo nepričakovanega in nekaj, čemur ljudje ne morejo slediti. Mož je potr in žalostno odide; učenci so zaprepadeni.

Vsi občutimo potrebo po varnosti. Tudi mladi bogataš. Za svoje zemeljsko življenje ima poskrbljeno s svojim bogastvom, kar je bilo povrh vsega tudi znamenje dobrohotnosti Boga v judovstvu. Poskrbel pa je tudi za Onostranstvo – vse od mladosti naprej je sledil vsem zapovedim. Sedaj pa bi želel slišati še neke vrste dokončno zagotovilo glede prihodnosti. A vendar mu Jezus razblini vsakršno prepričanje o varnosti. Lastnina nam ne daje varnosti kakor tudi ne smisla ali identitete, četudi bi to verjeli. Jezus želi, da mu sledimo brezpogojno, odprto in v navidezni negotovosti, zgolj v zaupanju v Boga in ne v lastnino in uspeh.

Slediti Jezusu pomeni spremembo mišljenja. Jezus nam želi odpreti oči za spoznanje, da nimamo pravice zahtevati (od Boga) nagrade za naša dobra dejanja, ali pa da nam nekaj pripada, temveč da smo dobili življenje v dar, da bi ga kot takega s hvaležnostjo prepoznali in ga posredovali naprej. Ta način mišljenja nas vodi k neke vrste notranji nezahtevnosti – manj kot vztrajamo na tem, o čemer smo prepričani, da nam pripada, toliko bolj smo svobodni in hvaležni. Nezahteven je resnično svoboden človek, ki ve, da je vse prehodno in da resničnih vrednot nikakor ni možno kupiti...

V prvem berilu so našteje zelo privlačne stvari – dragi kamni, zlato in srebro, zdravje in lepota; in vendar da pisec tega berila pred vsemi temi stvarmi prednost modrosti, za katero prosi pred Bogom. Kajti vse ostale stvari so minljive. Modrost, ki je podarjena prosečemu, pa je v nasprotju s tem, več kot zgolj znanje in intelekt. Modrost je tudi skupek vseh življenjskih izkušenj, vse, kar nam pomaga krmariti skozi življenje. Dejansko je to Božje znamenje in je čisto nekaj drugega kot iznajdljivost, ki človeka pripelje do bogastva. Resnično moder človek se veseli doseženega, a ne čuti potrebe, da bi moral to obdržati. Brez strahu lahko vse razda in se skuša osvoboditi vseh odvisnosti – nato z odprtimi in praznimi rokami stoji pred Bogom, da bi videl vse stvari z Božjimi očmi in dovoli, da se njegova skodelica napolni z Bogom. Novo lahko nastaja postopoma s postopnim opuščanjem vseh prepričanj o nezmotljivosti, z opuščanjem vseh primerjav, vseh hotenj, v tveganju negotovosti. Le kdor razda, kar ima, bo lahko spoznal novo in bo lahko doživel večjo življenjsko polnost.

"Živi, kakor bi si želel, da bi živel, ko boš na smrtni postelji." (Christian Fürchtegott Gellert)

28. navadna nedelja B

*Molil sem in dana mi je bila preudarnost,
klical sem in name je prišel duh modrosti.
(Mdr 7,7)*

Prvo berilo

Modrost 7,7-11

Molil sem in dana mi je bila preudarnost, klical sem in name je prišel duh modrosti. Bolj sem jo cenil kakor žezla in prestole, v primerjavi z njo sem imel bogastvo za prazen nič. Niti z neprecenljivim draguljem je nisem primerjal, saj je v njenih očeh vse zlato le kupček peska in srebro se v primeri z njo šteje za blato. Bolj kot zdravje in lepo postavo sem jo vzljubil; sklenil sem, da jo bom raje imel kakor luč, ker njen plamen ne pozna pojemanja. Hkrati z njo so prišle k meni vse dobrine, po njenih rokah neizmerno bogastvo.

Drugo berilo

Hebrejcem 4,12-13

Božja beseda je živa in dejavna, ostrejša kakor vsak dvorezen meč in zareže do ločitve duše in duha, sklepov in mozga ter presoja vzgibe in misli srca. Ni je namreč stvari, ki bi bila Bogu nevidna. Pred njegovimi očmi je vse razgaljeno in odkrito. Njemu bomo dajali odgovor.

Evangelij

Marko 10,17-30

Ko se je tisti čas Jezus odpravljal na pot, je nekdo pritekkel, padel pred njim na kolena in ga vprašal: "Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom deležen večnega življenja?" Jezus mu je odvrnil: "Kaj mi praviš, da sem dober?! Nihče ni dober razen enega, Boga! Zapovedi poznaš: Ne ubijaj! Ne prešuštvuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Ne goljufaj! Spoštuj očeta in mater!" Rekel mu je: "Učitelj, vse to sem izpolnjeval že od svoje mladosti." Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu dejal: "Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!" Ta beseda ga je potrla in je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje.

Tedaj se je Jezus ozrl okrog in rekel svojim učencem: "Kako težko bodo tisti, ki imajo premoženje, prišli v Božje kraljestvo!" Učenci so se čudili njegovim besedam. In Jezus je vnovič spregovoril: "Otroci, kako težko je priti v Božje kraljestvo! Laže gre kamela skozi šivankino uho, kakor pride bogataš v Božje kraljestvo." Ti pa so še bolj strmeli in govorili med seboj: "Kdo se potem more

rešiti?" Jezus se je ozrl vanje in rekel: "Pri ljudeh je to nemogoče, ne pa pri Bogu, kajti pri Bogu je vse mogoče."

Peter pa mu je začel govoriti: "Glej, mi smo vse zapustili in šli za teboj." Jezus je rekel: "Resnično, povem vam: Nikogar ni, ki bi zaradi mene in zaradi evangelija zapústil hišo ali brate ali sestre ali mater ali očeta ali otroke ali njive in ne bi zdaj, v tem času, skupaj s preganjanji, prejel stokrat toliko hiš, bratov, sester, mater, otrok in njiv, v prihodnjem veku pa večno življenje."

V razmislek

Nan-Ina, japonskega učitelja je obiskal profesor, ki ga je želel vprašati o zenu. Nan-In mu je postregel čaj. Do vrha je natočil skodelico svojega gosta in nato nalival še naprej. Profesor je opazoval, kako je teklo preko skodelice in se ni mogel več zadrževati: "Saj je že polna! Saj ne gre nič več vanjo!" "Tako kot ta skodelica", je rekel Nan-In, "si ti poln svojih lastnih prepričanj. Kako naj te naučim, kaj je zen, če pred tem nisi izpraznil svoje glave?" Nekaj podobnega nam danes pove Jezus: "Prodaj, kar imaš, ... nato pridi in hodi za menoj!" "Prodaj, kar imaš..." – iz odziva na to zahtevo vidimo, da je moral Jezus reči nekaj zelo nepričakovanega in nekaj, čemur ljudje ne morejo slediti. Mož je potr in žalostno odide; učenci so zaprepadeni.

Vsi občutimo potrebo po varnosti. Tudi mladi bogataš. Za svoje zemeljsko življenje ima poskrbljeno s svojim bogastvom, kar je bilo povrh vsega tudi znamenje dobrohotnosti Boga v judovstvu. Poskrbel pa je tudi za Onostranstvo – vse od mladosti naprej je sledil vsem zapovedim. Sedaj pa bi želel slišati še neke vrste dokončno zagotovilo glede prihodnosti. A vendar mu Jezus razblini vsakršno prepričanje o varnosti. Lastnina nam ne daje varnosti kakor tudi ne smisla ali identitete, četudi bi to verjeli. Jezus želi, da mu sledimo brezpogojno, odprto in v navidezni negotovosti, zgolj v zaupanju v Boga in ne v lastnino in uspeh.

Slediti Jezusu pomeni spremembo mišljenja. Jezus nam želi odpreti oči za spoznanje, da nimamo pravice zahtevati (od Boga) nagrade za naša dobra dejanja, ali pa da nam nekaj pripada, temveč da smo dobili življenje v dar, da bi ga kot takega s hvaležnostjo prepoznali in ga posredovali naprej. Ta način mišljenja nas vodi k neke vrste notranji nezahtevnosti – manj kot vztrajamo na tem, o čemer smo prepričani, da nam pripada, toliko bolj smo svobodni in hvaležni. Nezahteven je resnično svoboden človek, ki ve, da je vse prehodno in da resničnih vrednot nikakor ni možno kupiti...

V prvem berilu so našteje zelo privlačne stvari – dragi kamni, zlato in srebro, zdravje in lepota; in vendar da pisec tega berila pred vsemi temi stvarmi prednost modrosti, za katero prosi pred Bogom. Kajti vse ostale stvari so minljive. Modrost, ki je podarjena prosečemu, pa je v nasprotju s tem, več kot zgolj znanje in intelekt. Modrost je tudi skupek vseh življenjskih izkušenj, vse, kar nam pomaga krmariti skozi življenje. Dejansko je to Božje znamenje in je čisto nekaj drugega kot iznajdljivost, ki človeka pripelje do bogastva. Resnično moder človek se veseli doseženega, a ne čuti potrebe, da bi moral to obdržati. Brez strahu lahko vse razda in se skuša osvoboditi vseh odvisnosti – nato z odprtimi in praznimi rokami stoji pred Bogom, da bi videl vse stvari z Božjimi očmi in dovoli, da se njegova skodelica napolni z Bogom. Novo lahko nastaja postopoma s postopnim opuščanjem vseh prepričanj o nezmotljivosti, z opuščanjem vseh primerjav, vseh hotenj, v tveganju negotovosti. Le kdor razda, kar ima, bo lahko spoznal novo in bo lahko doživel večjo življenjsko polnost.

"Živi, kakor bi si želel, da bi živel, ko boš na smrtni postelji." (Christian Fürchtegott Gellert)